О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 31270

гр. София, 06.08.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 10 състав,** в закрито заседание на 06.08.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

като разгледа дело номер **8375** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.166, ал.2 от АПК.

Образувано е по искане, наименовано "жалба", от В. П. К., с което се иска отмяна на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №26-1993-0000512 от 14.05.2026г., след като съдът вече е постановил Определение № 29266 от 21.07.2026г. по отправено предходно сходно искане.

При новото искане са приложени нови писмени доказателства, както и са направени разсъждения относно нищожност на оспорения административен акт и постановеното от съда определение относно неуваженото предходно искане за спиране на предварителното му изпълнение. След дадени на жалбоподателката указания с определение № 30682/03.08.2026г., тя е депозирала отговор.

Съдът, като се запозна с изложените доводи, намира за установено следното:

При новото отправено искане са представени писмени доказателства, както следва:

- пълномощно от 11.10.2022г., удостоверяващо, че процесният автомобил е предоставен за ползване на Л. М. Т.;
- експертно решение на ТЕЛК 91101/86/04.11.2026г., удостоверяващо, че последният страда от трайно увреждане, изразяващо се в ендопротезиране на тазобедрена, колянна и глезенна става с пожизнен срок, поради което е със значително ограничена двигателна способност.

Тези доказателства са относими към предпоставките по чл. 166, ал. 2 АПК, тъй като са насочени към установяване на конкретните вреди от предварителното изпълнение на заповедта, а не към законосъобразността на самия административен акт. При първоначалното произнасяне съдът е приел, че липсват твърдения и доказателства за настъпването на значителни или трудно поправими вреди. Представените впоследствие доказателства преодоляват именно тази констатация.

От тях може да се направи извод, че процесният автомобил не представлява обичайно имущество на собственика, а служи за ежедневното придвижване на лице с тежко трайно увреждане. Прекратяването на регистрацията на автомобила препятства използването му по предназначение

и води до сериозно ограничаване на възможността на трудно подвижното лице да осъществява ежедневното си придвижване, включително при необходимост от медицински прегледи, лечение, рехабилитация и задоволяване на жизнени потребности.
Тези последици надхвърлят обичайните неудобства, които законът свързва с налагането на мярката по чл. 171, т. 2а ЗДвП, и могат да бъдат квалифицирани като значителни и трудно поправими вреди по смисъла на чл. 166, ал. 2 АПК.
При съпоставяне между обществения интерес от незабавното изпълнение на принудителната административна мярка и конкретно установения частен интерес, обусловен от необходимостта автомобилът да бъде използван за придвижване на лице с тежко трайно увреждане, съдът намира, че в случая са налице предпоставки за спиране на предварителното изпълнение до приключване на съдебния спор.
Що се отнася до изложеното в т.3 от жалбата от 31.07.2026г., посочено като "нови обстоятелства" в жалбата от 05.08.2026г., съдът намира, че не се касае за новоотрити факти и обстоятелства по смисъла на чл.166, ал.2 АПК. Жалбоподателката развива правни съображения относно действието на съдебната отмяна на административния акт, твърдяната му нищожност, както и евентуалната отговорност на административния орган за причинени вреди. Тези доводи не представляват фактически обстоятелства, настъпили след постановяване на предходното определение, а касаят законосъобразността на оспорената заповед и последиците на евентуалната й отмяна, като подлежат на преценка при решаване спора по същество
И на последно място- недопустимо е да се квалифицират процесуалните действия на съда като "шикариране", каквито твърдения застъпва жалбоподателката в жалбата си от 05.08.2026г., след като именно с дадените указания се цели преодоляване на неяснотите в подадената от самата жалбоподателка молба и осигуряване на възможност съдът да се произнесе по допустим и законосъобразен начин . Задължението на съда да следи за допустимостта и редовността на производството не може да бъде представено като процесуално препятстване на страна.

Така мотивиран, Административен съд София-град

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА по искане на В. П. К. предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 26-1993-000052 от 14.05.2026г., издадена от полицейски инспектор при ОДМВР Т., РУ Т..
ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.